Struktury danych i złożoność obliczeniowa

Laboratorium 4 - Drzewo AVL

Celem zadania jest implementacja słownika w postaci drzewa wyważonego AVL. Każdy z węzłów drzewa posiada następujące pola:

- klucz typu całkowitego (int),
- współczynnik wyważenia węzła,
- wskaźniki do lewego i prawego potomka (wskaźnik do rodzica jest niedozwolony!),
- 10-elementowa tablica znaków (char).

Należy stworzyć funkcje realizujące:

- inicjację pustego drzewa AVL;
 argumenty: opcjonalnie wskaźnik na korzeń drzewa;
- wstawienie do drzewa nowego elementu o zadanym kluczu; w tablicy znaków umieszczamy tekstową reprezentację wartości klucza, np. dla klucza o wartości 1123 w tablicy powinien pojawić się łańcuch "1123"; nie dopuszczamy do wielokrotnego wstawiania elementów o tym samym kluczu;
 - argumenty: opcjonalnie wskaźnik na korzeń drzewa, obowiązkowo klucz;
- wstawienie do drzewa X nowych węzłów o wygenerowanych losowo kluczach z zakresu -10000 do 10000;
 - argumenty: opcjonalnie wskaźnik na korzeń drzewa, obowigzkowo wartość X;
- wyszukanie w drzewie elementu o podanym jako argument kluczu (wraz z obsługą przypadku, w którym element nie istnieje); argumenty: opcjonalnie wskaźnik na korzeń drzewa, obowiązkowo klucz;
- usunięcie z drzewa elementu o podanym jako argument kluczu (wraz z obsługą przypadku, w którym element nie istnieje);
 - argumenty: opcjonalnie wskaźnik na korzeń drzewa, obowiązkowo klucz;
- przejście drzewa w trybie inorder i wyświetlanie wartości składowych dla odwiedzanych węzłów (klucza, współczynnika wyważenia i tablicy znaków); funkcja wyświetla dodatkowo informację o liczbie odwiedzonych węzłów; argumenty: opcjonalnie wskaźnik na korzeń drzewa.
- przejście drzewa w trybie preorder i wyświetlanie wartości składowych dla odwiedzanych węzłów (klucza, współczynnika wyważenia i tablicy znaków); funkcja wyświetla dodatkowo informację o liczbie odwiedzonych węzłów;
 - argumenty: opcjonalnie wskaźnik na korzeń drzewa.
- obliczenie wysokości poddrzewa AVL o wskazanym korzeniu (dopuszczalna rekurencja); argument: wskaźnik na korzeń poddrzewa.

Drzewo można zaimplementować strukturalnie (C) lub obiektowo(C++). W przypadku implementacji strukturalnej wskaźnik na korzeń drzewa powinna zostać przekazany do implementowanych funkcji jako argument (korzeń **nie może** być zmienną globalną).

Przy zamianie węzłów miejscami (np. w rotacji czy podczas usuwania) dokonujemy faktycznie zmiany położenia węzłów a nie jedynie kopiujemy ich zawartość.

Funkcje wstawiania, wyszukiwania i usuwania nie mogą wykorzystywać rekurencji.

Wskazówka: funkcja wyszukiwania może zwracać stos ze wskaźnikami na węzły rodzicielskie.

Program po uruchomieniu wczytuje plik wejściowy inlab04.txt.

Plik inlab04.txt zawiera w pierwszej linii kolejno liczbę elementów do wylosowania X, a następnie wartości czterech kluczy k1, k2, k3, k4.

Następnie wywoływana jest sekwencja funkcji (dalej w funkcji main()):

- czas start;
- zainicjuj "puste" drzewo;
- usuń element o wartości klucza k1;
- wstaw element o wartości klucza k1;
- wstaw X elementów do drzewa;
- wyświetl wszystkie klucze w trybie inorder;
- wyświetl wszystkie klucze w trybie **preorder**;
- wstaw element o wartości klucza k2;
- wyświetl wszystkie klucze w trybie inorder;
- wstaw element o wartości klucza k3;
- wstaw element o wartości klucza k4;
- usuń element o wartości klucza k1;
- wyświetl wszystkie klucze w trybie preorder;
- wyszukaj element o wartości k1;
- usuń element o wartości klucza k2;
- wyświetl wszystkie klucze w trybie inorder;
- usuń element o wartości klucza k3;
- usuń element o wartości klucza k4;
- czas stop;
- wypisz czas wykonania.

Przygotowanie e-maila do wysłania:

Uwaga! Kod źródłowy programu (1 plik) po oddaniu prowadzącemu zajęcia laboratoryjne musi zostać przesłany na adres sdizo@zut.edu.pl :

- plik z kodem źródłowym musi mieć nazwę: nr_albumu.sdizo.lab04.main.c (np. 123456.sdizo.lab04.main.c); jeśli kod źródłowy programu składa się z wielu plików, to należy stworzyć jeden plik, umieszczając w nim kody wszystkich plików składowych; (plik może mieć rozszerzenie .c lub .cpp)
- plik musi zostać wysłany z poczty ZUT (zut.edu.pl);
- nagłówek maila (temat) musi mieć postać: SDIZO IS1 XXXY LAB04, gdzie XXXY to numer grupy (np. SDIZO IS1 210C LAB04);
- w pierwszych trzech liniach pliku z kodem źródłowym w komentarzach muszą znaleźć się:
 - o linia 1: informacja identyczna z zamieszczoną w nagłówku maila
 - o linia 2: imię i nazwisko
 - o linia 3: adres email
- email nie powinien zawierać żadnej treści (tylko załącznik).